

[Justitsministeren.]

Vejledning i disse Situationer. Dertil vil jeg ikke anvende barmhjertige Samaritaner, men Folk, der er inde i Tingene, ogsaa i den Lovgivning, der er Tale om.

Derfor mener jeg, at det er bedst at gøre dem, ikke just til Statstjenestemænd, det er der ikke Tale om, men til noget, det offentlige tager i sin egen Haand; navnlig for at disse Institutioner, Klinikker, ikke skulde blive rene Kontorinstitutioner og maaske ildsete i visse Dele af Befolkningen, er de knyttet til Sygehuse, og det er Læger og Sygeplejersker, som Befolkningen dog maa antages at have en vis Tillid til, der er ansat ved dem.

Jeg takker den ærede Ordfører for Det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), for hans Udtalelser i al Almindelighed. Jeg takker ham navnlig, fordi han med Rette fremhævede, at Lægeansvaret ikke er tungere efter mit Forslag end under den gamle Lov. Jeg ved, at det ærede Medlem vilde føje til: og i alt Fald lettere end efter Kommissionens Forslag. Jeg takker ogsaa for hans Udtalelser, som for øvrigt over for mig i Breve er blevet stadfæstet af andre private Læger paa Landet, om, at han var glad ved, at netop Hovedansvaret lægges ud til Landets Sygehuse, der i Forening med vedkommendes private Læge bliver de to, som tager Ansvaret over for Samfundet.

Ogsaa Ordføreren for Det frie Folkeparti (Hartel) takker jeg for hele den Maade, hvorpaa han omtalte dette Forslag, selv om jeg nok er klar over, at han i alt Fald efter det foreliggende ikke er tilfreds med Udformningen af den saakaldte Udvidelse af den medicinske Indikation. Navnlig takker jeg ham, fordi han støttede Venstres Ordfører saa stærkt i sin Velvilje over for sociale Foranstaltninger til Beskyttelse af Mødre. Det er en hel Fornøjelse for mig, som jeg allerede har nævnt, at høre, at de to særlige Repræsentanter for Landbruget, som man da i Regelen anser dem for at være, er voldsomt ivrige efter sociale Foranstaltninger til Beskyttelse af Mødre. Bare de havde været det, dengang vi skulde udarbejde Socialreformen; saa havde vi været langt videre nu.

Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartel for hans Tiltrædelse af Ændringen i Straffelovens § 235 ligesom for, at han i alt væsentligt var tilfreds med Forslagets Straffebestemmelser og forstod, hvorfor disse var, som de var.

Dernæst takker jeg den ærede Ordfører Hr. Hans Hansen (Rørby) i al Almindelighed

for hans Tilslutning til Lovforslaget. Det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Svangerskabsafbrydelserne staa i ligefremt Forhold til de økonomiske Tilstande. Det er rigtigt, og det er bl. a. ogsaa derfor, jeg altid hævder, naar man vælter sig over mig personlig, at jeg kan ikke ordne dette Problem; det er uløseligt, saa længe Samfundforholdene ikke er anderledes, end de er, og det er dobbelt uløseligt efter den Udvikling, der er sket i de sidste 50 Aar med den gennemførte og stadig stigende Industrialisering paa alle Omraader, de tekniske Fremskridt, der efterhaanden drager Kvinderne fra Hjemmet, overflødiggør Hjemmeindustrien og Kvindearbejdet og maa skabe en Del af de Forhold, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udpenslede i Dag, og som vi andre saa tit har talt om. At dette ogsaa har til Følge en vis Ændring af Mentaliteten, er i hvert Fald alle vi, der er klar over de økonomiske Grundforholds Betydning for Samfundslivet, ikke i Tvivl om, men Spørgsmaalet er rigtigt nok, om man ikke paa visse Omraader og til visse Tidspunkter er nødt til at gaa op imod denne Mentalitet, hvis det hele ikke skal ende nede i Grøften.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) mente ikke, at de offentlige Klinikker var rigtig i Overensstemmelse med Justitsministerens Synspunkter i øvrigt i dette Spørgsmaal, og hentydede vel dermed til min Afstandtagen fra, at Staten gennem Embedslægerne skulde have det officielle Ansvar for Fosterdrab, hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtigt. Men eet er at tage Afstand fra Embedslægen som den afgørende i saa Henseende, et andet er at indrette en offentlig Klinik til almindelig Vejledning. Jeg synes, det er rimeligt og rigtigt, at dette ordnes ved offentlig Foranstaltning, for at det kan blive tilstrækkelig paalideligt, for at det kan blive tilstrækkelig omfattende, og for at det kan blive betalt.

Jeg beklager, at den samme ærede Ordfører protesterede eller i hvert Fald mente, at § 1, Stk. 2, i Forslaget til Ændring af § 235 i Straffeloven var overflødig, og at det var at kæle lidt for meget for Statens Evne til at kontrolere. Jeg tror, jeg før har gjort Rede for, hvorfor det er nødvendigt, at Staten kontrollerer paa dette Omraade, og jeg er villig til underhaanden — det lader sig ikke saa godt gøre offentligt — at give forskellige Oplysninger af særlig graverende Karakter til Begrundelse af Rimeligheden af denne Paragraf.

Jeg kommer saa til Rosinen i Pølseenden, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen,